

РЕШЕНИЕ

№ 22936

гр. София, 03.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **4861** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН) във вр. с чл. 208 и следващите от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба, подадена от М. В. А., чрез адв. Д. С., срещу Решение № 4971 от 12.11.2024 г., постановено по НАХД № 11297/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 12 състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № 24-4332-014581/01.07.2024 г., издадено от началник сектор отдел „Пътна полиция“ към СДВР, в частта, с която на М. А. на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) са наложени административни наказания: „глоба“ в размер на 500 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

В касационната жалба се твърди, че решението е неправилно, постановено при съществени нарушения на процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон. Според касатора съдът неправилно е приел, че М. А. е управлявал МПС и че е извършил вмененото му нарушение при условията на пряк умисъл. Твърди се, че в доказателствената тежест на органа е да обори презумцията за невиновност, което в случая не е сторено. Сочи се също така, че е налице допуснато съществено процесуално нарушение от съда, който без да изложи мотиви е отказал своевременно направеното от процесуалния представител на жалбоподателя доказателствено искане за допускането на СМЕ, която да провери извършеното медицинско изследване. Посочва, че не е бил допуснат и поискания свидетел за изясняване на обстоятелствата

около процесния инцидент, с което оспорващият е бил лишен от право на защита. Иска се отмяна на първоинстанционното решение в атакуваната част и вместо него да се постанови решение, с което да се отмени наказателното постановление.

В съдебно заседание касаторът М. В. А. не се явява и не се представлява. В представена молба от 20.06.2025 г. процесуалния представител на касатора излага становище по същество и моли касационната жалба да бъде уважена като доказана и основателна. Претендира разноски.

Ответникът – Началникът на група в Столична дирекция на вътрешните работи отдел „Пътна полиция“, не се явява и не се представлява. В депозирано становище от 19.06.2025 г. се излагат доводи за правилност и законосъобразност на постановеното решение. Ответникът поддържа, че правилно районният съд е потвърдил наказателното постановление, като е приел, че извършването на нарушението е безспорно доказано. В заключение моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана. Претендира разноски. Прави възражение за прекомерност на претендираното адвокатско възнаграждение от насрещната страна.

Софийска градска прокуратура, представлявана от прокурор Ю., излага становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 16.06.2024 г. около 18:20 ч. в [населено място], [улица], с посока на движението от [улица] към [улица] М. В. А. е управлявал личния си лек автомобил М. Е500 с рег. [рег.номер на МПС], като срещу сградата на „Български пощи“ ЕАД, поради несъобразена скорост с интензивността на движението, е реализирал ПТП в паркирания отдясно лек автомобил Ф. Т. с рег. [рег.номер на МПС]. На място пристигнали служители на отдел „Пътна полиция“ – СДВР, които установили самоличността на водача и съставили протокол за ПТП, в който по данни на свидетели – очевидци, описали обстоятелствата около настъпилото ПТП.

Поради това че М. А. е отказал да бъде тестван посредством техническо средство дрегер 7510, с фабр. № ARNA-0134, за употреба на алкохол, на същия му е бил издаден талон за медицинско изследване в МБАЛ „Св. А.“, с № 0179906, и връчен срещу подпис. М. А. е посетил болницата около 20:40 ч. и е дал кръвна проба, от която се установило наличието на алкохол в кръвта в количество 0,62 промила.

Въз основа на установеното на М. А. е съставен АУАН серия ГА № 1277429/16.06.2024 г. за извършени нарушения по чл. 20, ал. 2 ЗДвП, чл. 174, ал. 3, пр. 1 ЗДвП и чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

Въз основа на АУАН било издадено НП № 24-4332-014581/01.07.2024 г. от началник група при СДВР, отдел „Пътна полиция“, с което на М. В. А. са наложени административни наказания, както следва: 1. на основание чл. 179, ал. 2, пр. 1 ЗДвП „глоба в размер на 200 лева за извършено нарушение на чл. 20, ал. 2 ЗДвП, 2. на основание чл. 174, ал. 1, т. 1 ЗДвП „глоба“ в размер на 500 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 6 месеца за извършено нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП и 3. на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 1 ЗДвП „глоба“ в размер на 10 лева за извършено нарушение на чл. 100, ал. 1, т. 1 ЗДвП.

С обжалваното решение съдът е потвърдил наказателното постановление в частта, в която е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 500 лева и лишаване от право да

управлява МПС за срок от 6 месеца за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП и е отменил НП в другите 2 точки.

Предмет на настоящото производство е решението в частта, с която е потвърдено НП относно извършеното нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП.

Въз основа на установената фактическа обстановка касационната инстанция намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно, постановено при правилно приложение на материалния закон.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК.

Обжалваното решение е постановено след извършване на цялостна проверка за законосъобразност на обжалваното НП. Фактическата обстановка по делото е правилно установена при спазване на принципите на чл. 13 и чл. 14 НПК, във вр. с чл. 84 ЗАНН.

Правилно районният съд е приел, че при съставянето на АУАН и при издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да водят до отмяна на същите. Както АУАН, така и НП съдържат изискуемата се индивидуализация на нарушенията от фактическа страна – посочени са дата и място на тяхното извършване, обстоятелствата, при които са осъществени.

Правилни са и изводите на районния съд, че нарушението е безспорно установено, тъй като видно от медицинското изследване концентрация на алкохол в кръвта на М. А. е 0,62 промила, с което е осъществен съставът на нарушението по чл. 5, ал. 3, т. 1 ЗДвП. С визираната по-горе разпоредба се установява забрана за водачите на пътни превозни средства да управляват пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози.

Настоящият съдебен състав намира, че не е налице допуснато от районния съд съществено процесуално нарушение, което да е довело до нарушаване на правото на защита на жалбоподателя. Това е така, тъй като от доказателственото искане за допускане на съдебно-медицинска експертиза (СМЕ) не става ясно какво точно се оспорва на протокола за химическото изследване, дали е нарушена процедурата по изземване и съхранение на кръвните проби, или не е отразено количеството на взетата кръв, и т. н., което да обоснове допустимостта и необходимостта от назначаването на експертиза, и доколкото не са формулирани и конкретни към вещото лице, правилно районният съд е отказал допускането на СМЕ.

Наред с това видно от приетите като писмени доказателства по делото: талон за изследване, протокол за медицинско изследване и вземане на биологични проби за употреба на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози и протокол за химическо изследване за определяне на концентрацията на алкохол в кръвта, същите отговорят от външна страна на изискванията на Наредба № 1 от 2017 г. на Министерство на здравеопазването, Министерство на вътрешните работи и Министерство на правосъдието за реда за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, поради което правилно са ценени от районния съд.

По изложените съображения настоящият съдебен състав намира, че резултатът в протокола на МБАЛ „Св. А.“ от химическото изследване за концентрацията на алкохол в кръвта на М. А. е достоверен и няма съмнение, че концентрацията на алкохол в кръвта му към извършването на ПТП е била 0,62 промила.

Правилно съдът е отказал и доказателственото искане за допускане на разпит на един свидетел за

установяване на обстоятелството, че М. А. не е управлявал автомобила. Това е така, тъй като горното обстоятелство би могло да се установи, чрез подадена декларация по чл. 188, ал. 1, изр. 2 ЗДвП, съгласно която собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В случая няма подадена такава декларация, която да удостовери, че друг е управлявал процесния автомобил.

Правилно районният съд е приложил санкционната разпоредба на чл. 174, ал. 1, т. 1 ЗДвП (изм. и доп. ДВ. бр. 2 от 03.01.2018 г.), която предвижда фиксиран размер на санкцията при установен алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда до 0,8 на хиляда включително – лишаване от право да се управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от 6 месеца и глоба от 500 лв.

Като правилни се споделят и изводите на съда за неприложимостта на чл. 28 ЗАНН относно извършените нарушения по ЗДвП.

Поради липсата на сочените от жалбоподателя касационни основания и на други такива по чл. 218, ал. 2 АПК, за които касационната инстанция следи служебно, оспореното решение следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение и съдът счита, че следва да бъде уважена в размер на 80 лева, съгласно чл. 63д, ал. 3 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения, Административен съд София – град, XVIII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4971 от 12.11.2024 г., постановено по НАХД № 11297/2024г. по описа на Софийски районен съд, 12 състав.

ОСЪЖДА М. В. А. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 лева, представляваща разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: